

ANDREAS KAMMERGAARD IPSEN

SPRÆNGFARLIG KRISTENDOM

- i verden men ikke af verden

ANDREAS
KAMMERGAARD
IPSEN

Sprængfarlig kristendom

I verden men ikke af verden

LOGOSMEDIA

Indhold

INTRO 7

Vejen mellem grøfterne 13

Jesu forbillede 25

Vær det, du allerede er 33

En verden til forskel 41

Studieoplæg: Du er et lys; så vær et lys! 47

I VERDEN 51

Verdens iboende godhed 55

Forvalterskab 65

Mål eller middel 71

Kulturens sprog 77

Gudstjenestens inkarnation 83

De farlige steder 89

Studieoplæg: Israel i Babylon 97

IKKE AF VERDEN 101

Gudsrigets bagvendthed 107

Den omvendte magt 115

Evighedens værdier 123

Sandheden tro 131

Mod hårene 137

Levende virkelighed 147

Studieoplæg: Den første kirke 157

SPRÆNGFARLIG KRISTENDOM 161

INTRO

Forfølgelse og vækkelse. Disse to erfaringer i den kristne kirke kan virke som diametrale modsætninger. Jesus har lovet os, at vi vil opleve forfølgelse; det gør sig ikke gældende for vækkelse. Vækkelse er noget, vi længes efter; det er forfølgelse ikke. Vækkelse er noget, vi aktivt skal opsøge; det er forfølgelse ikke.

Det kan være svært at se, hvad vækkelse og forfølgelse har med hinanden at gøre, men jeg tror, at Bibelens budskab er, at vi ikke kan få vækkelse uden at løbe risikoen for forfølgelse. Det er faktisk selve årsagen til, at Jesus lover sine disciple forfølgelse og ikke vækkelse: At vække menneskehjerter til tro på Gud er alene Helligåndens ansvar. Her kan vi ikke gennemtvinge noget på egen hånd. Men vi kan faktisk gøre noget for, at

Helligånden får de bedste arbejdsbetingelser for at kalde mennesker til Jesus, nemlig ved at gå ud og være lys og salt i verden og vidne om Jesus for både venner og fjender. Og at være et vidnesbyrd om Jesus i en fjendtlig verden er ensbetydende med at gøre sig sårbar for forfølgelse.

Hvis kirken skal være det, den er skabt til – en by, der ligger på et bjerg og ikke kan skjules (Matt 5,14), og som derfor kan medvirke til at kalde mennesker til omvendelse – så kan det kun ske ved, at kirken og de kristne er klar til at bære verdens hån og spot og i sidste ende forfølgelse. Der er ingen garanti for vækkelse, men hvis vi ønsker at arbejde aktivt for vækkelse, så er der til gengæld garanti for en eller anden form for forfølgelse.

Det farlige rum

På den måde er vækkelse og forfølgelse tæt forbundet, ikke fordi vi kan få mere vækkelse ved at opsøge mere forfølgelse, men fordi Jesus kalder sin menighed til at leve og ånde i det rum, hvor både vækkelse og forfølgelse er reelle muligheder. Hvis en dreng er forelsket i en pige, er der ingen garanti for, at kærligheden er gengældt. Men han vil aldrig finde ud af det, hvis han ikke løber ri-

sikoen og erklærer pigen sin kærlighed. Gør han det, udsætter han sig samtidig for risikoen for hjertesorg, nemlig hvis pigen afviser eller måske ligefrem håner ham for hans kærlighed. Der er dog også en chance for, at kærligheden faktisk er gengældt, eller at den gengældte kærlighed måske kan blive vakt gennem kærlighedserklæringen. Kærlighedserklæringens rum rummer med nødvendighed risikoen for hjertesorg. På samme måde rummer vækkelsens rum også med nødvendighed risikoen for forfølgelse.

Det var dette rum, de første kristne trådte ind i i kirkens tidligste tid, et rum, som på én og samme tid resulterede i store vækkelser og voldsomme forfølgelser. Det er i dette rum, tusindvis af kristne i dag befinder sig, for eksempel i Afrika, Asien og Mellemøsten.

Det store spørgsmål for os er: Befinder de kristne i Danmark og i Vesten sig også i dette rum? Man kan bekymre sig over det faktum, at vi ikke oplever vækkelse for tiden. Samtidig ved vi jo, at vækkelse i sidste ende afhænger af Helligåndens suveræne indgriben og ikke er noget, vi kan fremtvinge.

Hvad der bør give anledning til større bekymring er, at vi heller ikke oplever forfølgelse. På den ene side skal vi selvfølgelig takke Gud for, at

vi lever i et land med religions- og tankefrihed. På den anden side bør det også mane til selvran-sagelse: Undgår vi bevidst det »farlige« rum, hvor Helligånden får anledning til at arbejde, men hvor der også er overhængende fare for forfølgelse? Har vi formået at arrangere vores kristendom på en måde, så den ikke vækker anstød – og med den bivirkning, at Helligånden får ringe vilkår for overhovedet at vække noget som helst?

Jesu kald

Vi kan ikke vække mennesker til tro uden at løbe risikoen for at vække anstød. Sådan er det i væk-kelsens rum.

Så de store spørgsmål er: Hvad er dette væk-kelsens rum? Hvordan finder man derind? Det er netop de spørgsmål, som denne bog vil forsøge at besvare. Det skal vi gøre ved at se nærmere på nogle ord af Jesus, hvor han beskriver det spæn-dingsfelt, som de kristne er kaldet til at leve i, hvor det drejer sig om at være *i* verden men ikke være *af* verden. Teksten finder vi i Joh 17 i en bøn til Gud, der står som afslutningen på Jesu sidste store tale til disciplene inden tilfangetagelsen. Det er en bøn, som er præget af stor omsorg for di-sciplene og alle, »som ved deres ord tror på mig«.

Jesu bøn i Joh 17 er altså også en bøn for dig, der er discipel af Jesus i det 21. århundrede. Joh 17 rummer dog ikke kun Jesu omsorg for alle kristne, men også et stærkt kald til alle kristne:

Jeg har givet dem dit ord; og verden har hadet dem, fordi de ikke er af verden, ligesom jeg ikke er af verden. Jeg beder ikke om, at du skal tage dem ud af verden, men at du vil bevare dem fra det onde. De er ikke af verden, ligesom jeg ikke er af verden. Hellig dem i sandheden; dit ord er sandhed. Ligesom du har udsendt mig til verden, har jeg også udsendt dem til verden (Joh 17,14-18).

Samme tema finder vi i bjergprædikenen, hvor Jesus siger om sine disciple:

I er jordens salt. Men hvis saltet mister sin kraft, hvad skal det så saltes med? Det duer ikke til andet end at smides ud og trampes ned af mennesker. I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules. Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men i en stage, så det lyser for alle i huset. Således skal jeres lys skinne

for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres fader, som er i himlene (Matt 5,13-16).

Målet med denne bog er at dykke ned i disse vers og afdække, hvad det er, Jesus egentlig kalder os til. Hvad betyder det at være jordens salt og bevare saltets kraft? Hvad betyder det at være verdens lys og ikke sætte lyset under en skæppe? Hvad betyder det at være *i* verden og samtidig ikke være *af* verden?